

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Třebíči rozhodl samosoudcem Mgr. Jaroslavem Krátkým v hlavním líčení konaném dne 24. 3. 2021

takto:

obžalovaný

P.V., narozený XXXXX v XXXXX, znalec v oboru doprava, trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

jako znalec v oboru doprava, odvětví silniční doprava, jmenovaný rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Brně ze dne 20.2.1991, č.j. 670/91, vypracoval dne 15.6.2018 pro zadavatelku L.K., nar. XXXXX do probíhajícího řízení před Okresním soudem v Benešově, sp. z. 10T 42/2018 pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 148 odst. 1 trestního zákoníku znalecký posudek poř. č. 253-38/18, který byl v písemné podobě dne 21.6.2018 předložen obhájcem obviněné L.K. u hlavního líčení, když tento posudek obsahoval nepravdivé a matoucí závěry, které měly přesvědčit soud o tom, že projednávanou dopravní nehodu, ke které došlo dne 16.12.2017 v 15.20 hodin na křižovatce silnice I/3 s místní komunikací u obce Hostišov, zavinil poškozený T.D., nar. XXXXX, když především znalec vědomě nesprávně vyhodnotil střetové konfigurace vozidel zn. Škoda Fabia, r.z. XXXXX, které řídila L.K. a VW Passat, r.z. XXXXX, které řídil T.D., tedy místo střetu střetové polohy, střetové rychlosti a směr pohybu vozidla VW Passat, kdy zcela ignoroval stopy, které byly policejním orgánem zjištěny při o hledání místa dopravní nehody, byly zadokumentovány a byly znalci k dispozici, stanovil rychlost vozidla VW Passat, aniž by provedl analýzu rychlosti tohoto vozidla, stejně jako neprovedl analýzu střetu vozidel a své závěry, jako např. reakci řidiče vozu VW Passat před střetem, vedl tak, aby pomocí tohoto posudku byla obhajobě poskytnuta možnost podpořit tvrzení L.K., že na projednávané nehodě nenese zavinění,

tedy

jako znalec podal hrubě zkreslený znalecký posudek.

Tím spáchal

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 346 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 80 denních sazeb po 1.000 Kč, **celkem ve výši 80.000 Kč** (slovy osmdesát tisíc korun českých).

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu znalecké činnosti v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady motorových vozidel, strojírenství všeobecně se specializací opravárenství a technický stav motorových vozidel, doprava silniční městská se specializací pro technické posudky o příčinách dopravních nehod, v trvání **2 roků**.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný P.V. byl rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Brně ze dne 20.2.1991, č.j. 670/91 jmenován znalcem v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady motorových vozidel, strojírenství všeobecně se specializací opravárenství a technický stav motorových vozidel, doprava silniční městská se specializací pro technické posudky o příčinách dopravních nehod. Jako znalec z tohoto oboru dne 15.6.2018 vypracoval pro tehdy obžalovanou L.K. do probíhajícího řízení před Okresním soudem v Benešově, sp. z. 10T 42/2018 pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku znalecký posudek poř. č. 253-38/18. Tento znalecký posudek obhájce tehdy obžalované L.K., P.J. v písemné podobě dne 21.6.2018 předložil u hlavního líčení u Okresního soudu v Benešově, když tento znalecký posudek obsahoval nepravdivé a matoucí závěry, které měly přesvědčit soud o tom, že projednávanou dopravní nehodu, ke které došlo dne 16.12.2017 v 15.20 hodin na křižovatce silnice I/3 s místní komunikací u obce Hostišov, zavinil poškozený T.D.. Obžalovaný P.V. jako znalec vědomě nesprávně vyhodnotil střetové konfigurace vozidel zn. Škoda Fabia, r.z. XXXXX, které řídila L.K. a VW Passat, r.z. XXXXX, které řídil T.D., tedy místo střetu střetové polohy, střetové rychlosti a směr pohybu vozidla VW Passat, kdy zcela ignoroval stopy, které byly policejním orgánem zjištěny při o hledání místa dopravní nehody, byly zadokumentovány a byly znalci k dispozici, stanovil rychlost vozidla VW Passat, aniž by provedl analýzu rychlosti tohoto vozidla, stejně jako neprovedl analýzu střetu vozidel a své závěry, jako např. reakci řidiče vozu VW Passat před střetem, vedl tak, aby pomocí tohoto posudku byla obhajobě poskytnuta možnost podpořit tvrzení L.K., že na projednávané nehodě nenese zavinění.
2. Obžalovaný P.V. v přípravném řízení i u hlavního líčení popřel, že by shora popsany skutek spáchal. Uvedl, že soudu nepřísluší věcně posuzovat odborné závěry znalce a hodnocení znalce nahrazovat hodnocením vlastním. Pokud měl soud I. stupně pochybnosti o správnost jeho posudku, měl jej vyslechnout a v případě přetrvávajících pochybností přibrat znalce jiného. Nalézací soud považoval jeho znalecký posudek za nepoužitelný jen proto, že ho použila strana žalovaná, čímž porušil § 89 odst. 2 tr. řádu. Odvolací soud takový postup neprovedl se zdůvodněním, že by se tím prodlužovalo trestní řízení, což dle jeho názoru je nepřijatelné. Jako nejzávažnější určení pochybnosti znaleckého posudku určil soud to, že i z laického pohledu zakreslil nepochopitelný pohyb vozidla Passat v první fázi, kdy se toto vozidlo nejdříve pohybovalo zadní částí vpravo, ale k rotaci nedošlo, neboť byla rozdílná rychlost mezi stojícím vozidlem Fabia a rychle jedoucím vozidlem Passat, a to ještě včetně vyšší hmotnosti vozidla Passat, čímž došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Kampová.

k odhození vozidla Fabia, které se dostalo do rotace a vozidlo Passat pokračovalo v předpokládaném natočení předních kol vpravo a pokračovalo do své konečné polohy. Dozorující státní zástupkyně Mgr. Konopiská absolutně nepochopila, co myslel tím, že seriózní znalec nezpracovává posudky, které nejsou ve shodě se zadavatelem. Toto by upřesnil tak, že jestliže znalec obdrží žádost o zpracování jakéhokoli posudku, kde zadavatel je přesvědčen, že celá dopravní nehoda se udála jinak, než rozhodla policie, soud nebo jakýkoli jiný orgán tak v první fázi znalec nezpracovává znalecký posudek, ale provede pouze posouzení dopravní nehody a na základě výsledků posouzení seznámí zadavatele se svými závěry a posudek zpracovává jen tehdy, když je přesvědčen o tom, že technickou příčinou dopravní nehody nebyla jízda zadavatele. Pokud jde o znalecký posudek Fakulty dopravy Pardubice, který si prostudoval, bylo v něm několikrát uvedeno, že pohyb vozidla VW Passat směřoval vpravo a musel být zahájen z levého jízdního pruhu a ke střetu s vozidlem Fabia došlo až na pravé krajnici, k čemuž byl zakreslen obrázek č. 2 na str. 17 posudku, kdy v obrázku bylo zakresleno konečné postavení VW Passat s nárazem do betonového mostku levou přední stranou, ale skutečně byl náraz pravou přední stranou. Dále v obrázku byla uvedena vzdálenost vozidla Passat do konečné polohy 10 metrů, která neodpovídá reálné vzdálenosti, neboť kdyby si zakreslili tyto vzdálenosti pomocí pravoúhlého trojúhelníku, tak by geometricky vyšla vzdálenost 7,5 metrů. Kdyby si to propočítali pomocí Pythagorovy věty, tak by zjistili, že předpona není jimi uvedená v délce 10 metrů, ale je to 7,56 metru. Zakreslení střetové polohy je technicky nepřijatelné vzhledem k tomu, že vozidlo Passat se nemohlo dostat z místa střetu do konečné polohy při příčném přemístění 1,2 metru a podélném 3,4 metry. Jako nejpodstatnější bylo to, že v místě střetu udávaném manželi D. a Fakultou dopravy Pardubice nebyly zadokumentovány smykové stopy od vozidla Passat k místu střetu a stopy od zadních pneumatik vozidla Fabia po nárazu při rotaci. Střepty v místě jimi udávaném střetu byly prokazatelně zadokumentovány, ale podle jeho názoru se tam dostaly přenesením vozidlem Passat, což se mu zdálo daleko více pravděpodobnější, než prokazatelně neviditelné a nezadokumentované stopy od obou vozidel. Rovněž obrázek č. 3 na str. 18 znaleckého posudku Dopravní fakulty Pardubice byla variantou, která vzhledem k vysoké nárazové rychlosti vozidla Passat nebyla pro tuto dopravní nehodu reálnou. Pokud jde o obrázek č. 4 na str. 18 revizního posudku, výše zakreslená varianta by byla technicky přijatelná jedině v tom případě, kdyby vozidlo Fabia bylo do vozovky přibetonováno, pak by mohlo dojít k rotaci vozidla Passat do jejich uváděné konečné polohy. Pro svůj předpoklad pravděpodobného průběhu dopravní nehody do svého posudku na str. 15 zakreslil plánec pravděpodobného pohybu vozidla Passat po střetu s vozidlem Fabia do jeho konečné polohy a tento pohyb si orientačně ověřil v PC simulaci, kterou předal policii prostřednictvím e-mailu. Technická příčina dopravní nehody s největší pravděpodobností nebyla dána přesnou specifikací místa určení střetu, ale rychlostí řidiče vozidla Passat, který jel pravděpodobně rychlostí vyšší než 90 km/hod. jím uváděných a z toho důvodu v čase výjezdu vozidla Fabia byl v oblasti zakrytého výhledu nebo další možnou příčinou dopravní nehody byla jeho opožděná reakce. Fakulta dopravy Pardubice uvedla na str. 22 znaleckého posudku, že by vozidlo Passat zastavilo v rychlosti 90 km/hod. pouze při náhlé změně rychlosti, ale opomněli uvést, že při intenzivním brzdění z rychlosti 90 km/hod. by vozidlo zastavilo na vzdálenost 54,7 metru, to znamená 20 metrů před místem střetu. Dále znalecký posudek Fakulty dopravy Pardubice na str. 22 posudku v bodě 2.3. nesouhlasně rozebíral jeho vyjádření se k nenáhlému brzdění. Kdyby zaměstnanci a znalci se pravidelně zúčastňovali mezinárodních konferencí soudních znalců, tak by věděli nové poznatky z vědy brzdného zpomalování, kdy je publikováno, co je to náhlé a nenadálé brzdné zpomalení. Jak uvedl ve svém znaleckém posudku na str. 11 a 12 poslední odstavec, tyto informace mimo jiné publikoval i Ing. Rábek v knize, ze které pravděpodobně učí i Ing. Mrázek. Na str. 23 znaleckého posudku Fakulty dopravy Pardubice je hovořeno o absenci stop, lze souhlasit s tím, že někdy u moderních vozidel, vybavených brzdným systémem, není vždy jednoduché najít zanechané brzdné stopy, ale určitě by při střetu a nárazu vozidla Passat do Fabie, která výslovně rotovala, by zanechané smykové stopy musely být určitě vidět, být zanechány, což nebylo zadokumentováno a na fotografiích nebylo vidět, proto lze s vysokou pravděpodobností tvrdit, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Kampová.

místo střetu nebylo v pravém jízdním pruhu. Bylo by dobré se zamyslet nad tím, zda technika jízdy řidiče vozidla Passat v levém jízdním pruhu s následným stržením řízení vpravo do stojícího vozidla Fabia v pravém jízdním pruhu není technickou příčinou dopravní nehody, a to vše za předpokladu, že úsudek Fakulty dopravy Pardubice byl správný, ale z hlediska technické přijatelnosti by místo střetu muselo být dále od betonového mostku. Na str. 24 znaleckého posudku Fakulty dopravy Pardubice, poslední odstavec, kde uvedli, že nesprávnost jeho znaleckého posudku je blíže rozvedena v kapitole 2.1.8., kdy je zcela zřejmé, že zpracovatelé znaleckého posudku dosud nepochopili, z jakého důvodu a proč vzniká rotace vozidla a snaží se z něj za každou cenu udělat hlupáka, i když sami musí dobře vědět, jak je to a co vzniká při excentrickém nárazu s minimálním překrytím.

3. Ze spáchání přečinu byl obžalovaný usvědčen dokazováním, provedeným v hlavním líčení, zejména výpovědí svědkyně L.K., dále výpovědí znalce Ing. Zdeňka Mrázka, Ph.D., úředním záznamem sepsaným se svědkem P.J., obsahem připojeného spisu Okresního soudu v Benešově sp. zn. 10 T 42/2018, zejména rozsudkem ze dne 21.6.2018, č.j. 10 T 42/2018-17 a usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 11.9.2018, č.j. 10 To 256/2018-139 a protokolem o hlavním líčení u Okresního soudu v Benešově ze dne 21.6.2018.
4. Z výpovědi svědkyně L.K. u hlavního líčení dne 24.3.2021 soud zjistil, že ve věci jejího trestního řízení u Okresního soudu v Benešově za trestný čin v dopravě, který se stal dne 16.12.2017, odvolala se ke krajskému soudu a poté měla v úmyslu se odvolat ještě dál, ale dva dny před jednáním u soudu se dozvěděla, že má rakovinu a že musí rychle nastoupit léčeni. Pokud jde o to, kdo dal podnět k vypracování znaleckého posudku, když měla jít k soudu, chtěli zadat posudek ústavu, ale vzhledem k tomu, že jednání soudu bylo strašně rychle nařízeno, domluvila se se svým obhájcem, že se podívá, jací jsou soudní znalci v oboru dopravy a že zkusí znalce oslovit, jestli by byl schopen do termínu jednání u krajského soudu vypracovat posudek. Její obhájce J. jí tehdy volal a sdělil jí, že z oslovených znalců jedině pan V. byl ochoten vypracovat znalecký posudek v tak krátkém termínu a proto po domluvě s panem J. souhlasila s oslovením znalce V.. S tímto znalcem nikdy sama nehovořila, vše řešil její obhájce. U soudu znalecký posudek znalce V. shodili, protože posudku nevěřili, že je udělaný jen ručně na papíře a pan soudce řekl, že ho nebude vůbec brát v potaz a rozhodl. U krajského soudu se to opakovalo s tím, že paní soudkyně řekla, že takový posudek se jí nelíbí.
5. Z výpovědi znalce Ing. Zdeňka Mrázka, Ph.D., který spoluvypracoval revizní znalecký posudek Dopravní fakulty Jana Pernera Univerzity Pardubice z oboru doprava, ekonomika, spoje, stavebnictví u hlavního líčení dne 24.3.2021 soud zjistil, že pokud se jedná o závěry znaleckého posudku, který vypracoval znalec V., tento znalecký posudek je hodnocen jako vysoce nekvalitní. V podstatě nedává obraz nehodového děje a v důsledku toho nemůže sloužit k jeho správnému posouzení. Hlavní výhrady vůči posudku V. jsou zejména v nesprávném hodnocení střetové konfigurace, místa střetu, střetové polohy, střetové rychlosti a směru pohybu vozidla VW. Tato chybná hodnocení pak na sebe vážou další nesprávné závěry, jako je např. tvrzení o absenci reakce řidiče vozidla VW. Jediný správný parametr střetové konfigurace stání vozidla Škoda pak znalec znehodnotil nesmyslným modelem jeho předstřetového pohybu, kdy toto se až do místa střetu mělo pohybovat rovnoměrným zrychleným pohybem, tzn. ujet vzdálenost 9,2 metru za 3,9 sekundy se zrychlením 1,2 metr sekunda na druhou a dosahovat v místě střetu rychlosti 17 km/hod. Při práci s časovými a prostorovými údaji umocňuje již tak značnou nesprávnost svého posudku tím, že tam, kde by měl odečítat, tak přičítá, což vedle školáckosti takové chyby vede k přesně opačným závěrům. Dále uvedl, že nelze nezmínit, že při odvrácení nehodového děje znalec V. aplikuje, že řidič vozidla VW by v podstatě měl reagovat na stojící vozidlo Škoda ještě před zahájením vlastního manévru a rozjezdem na hlavní komunikaci. Výhrady a polemiky vůči posudku V. jsou podrobně rozvedeny v kapitole 2.1. Co se týká příčin nekvality nebo těch nesprávností, tak v zásadě může být

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Kampová.

příčina takto nekvalitního posudku dvojí. Buďto záměrné zkreslení výsledku znaleckého posudku nebo vysoký stupeň neodbornosti znalce. Lze očekávat, že výsledek je kombinací obojího, ale vzhledem k charakteru některých pochybení, lze větší váhu dávat druhé možnosti, tedy nízké odbornosti znalce. Tvrzení znalce V. ve výpovědi dne 4.4.2019 podtrhuje poznatky ohledně nízké kvality zpracování znaleckého posudku, jejich nesprávnost, která je podrobněji rozvedena v kapitole 2.1.8. a zcela odpovídají výše uvedenému hodnocení příčin vzniku nekvalitního znaleckého posudku. Na dotaz, zda si znalec V. musel být vědom svých profesních závěrů, uvedl na příkladu: uvažoval, že rychlost vozidla VW byla 90 km/hod., způsobené následky tomu silně neodpovídají a tím pádem rezignoval na jakoukoliv analýzu střetu, odvození střetové rychlosti vozidla VW, tzn., že tento příklad minimálně ukazuje na stupeň přístupu. A těch postřehů tohoto smyslu je tam vícero.

6. Z úředního záznamu o podání vysvětlení, sepsaného se svědkem P.J. dále soud zjistil, že tento svědek byl v trestní věci Okresního soudu v Benešově sp. zn. 10 T 82/2018 obhájcem obviněné L.K. na základě plné moci ze dne 24.1.2018. Jeho klientka mu výslovně oznámila, že není zproštěn povinnosti mlčenlivosti, proto odmítl další výpověď.
7. Z připojeného spisu Okresního soudu Benešov sp. zn. 10 T 42/2018, a to z protokolu o hlavním líčení ze dne 21.6.2018 soud zjistil, že v trestním řízení proti obžalované L.K. ohledně spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku v průběhu tohoto hlavního líčení předložil obhájce obžalované P.J. znalecký posudek znalce P.V., který byl v tomto hlavním líčení se souhlasem stran přečten. Dále z rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 21.6.2018, č.j. 10 T 42/2018-117 soud zjistil, že obžalovaná L.K. byla uznána vinou ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku a byl jí uložen peněžitý trest ve výměře 20 denních sazeb po 700 Kč, celkem ve výši 14.000 Kč. Pro případ zmaření byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 20-ti dnů. Kromě jiného v odůvodnění tohoto rozsudku Okresní soud v Benešově uvedl, že znalecký posudek znalce P.V., předložený v hlavním líčení obhajobou, je jako důkaz zcela nepoužitelný, tendenční a hrubě zkreslený. Dále z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11.9.2018, č.j. 10 To 256/2018-139, že odvolání obžalované L.K. proti shora citovanému rozsudku Okresního soudu v Benešově bylo podle § 256 tr. ř. zamítnuto, přičemž v odůvodnění tohoto usnesení Krajský soud v Praze konstatoval, že nalézací soud se náležitě vypořádal se znaleckým posudkem, zpracovaným znalcem V..
8. Z takto provedeného dokazování bylo tedy prokázáno, že obžalovaný P.V. jako znalec vypracoval znalecký posudek, který obsahuje tak závažné nedostatky i v základních otázkách, které se liší od ustálených odborných názorů, že lze předpokládat, že jako znalec si těchto rozdílů musel být vědom, tedy podal hrubě zkreslený znalecký posudek. Přitom jednal úmyslně ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem a tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 1 trestního zákoníku, z jehož spáchání jej soud uznal vinným. Soud neměl žádných důvodů pochybovat o správnosti revizního znaleckého posudku, který vypracovala Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera, ani o správnosti rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 21.6.2018, č.j. 10 T 42/2018-117 a usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11.9.2018, č.j. 10 To 256/2018-139. Revizní znalecký posudek podrobně popsal, jakých hrubých zkreslení se dopustil znalec P.V. v jím vypracovaném znaleckém posudku ve věci Okresního soudu Benešov sp. zn. 10 T 42/2018. Rovněž tak Okresní soud Benešov ve svém rozsudku ze dne 21.6.2018, č.j. 10 T 42/2018-117, stejně tak jako Krajský soud v Praze ve svém usnesení ze dne 11.9.2018, č.j. 10 To 256/2018-139 podrobně rozebraly, jakých hrubých zkreslení se ve svém znaleckém posudku dopustil obžalovaný P.V. jako znalec.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Kampová.

9. Z důkazů provedených v hlavním líčení k osobě obžalovaného soud zjistil, že tento má vysokoškolské vzdělání, je absolventem VAAZ Brno. V současné době pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru znalecká činnost v dopravě, jeho čistý měsíční příjem činí kolem 80.000 Kč. Dosud byl jednou souzen, přičemž rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 8.1.2017, č.j. 5 T 72/2005-360 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 24.4.2007, č.j. 8 To 92/2007-384 byl uznán vinným ze spáchání trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. a trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., přičemž podle § 24 odst. 1 tr. zákona bylo upuštěno od jeho potrestání.
10. Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil ust. § 39 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Soud neshledal žádných polehčujících, ani přitěžujících okolností. S přihlédnutím ke všem okolnostem uvedeným v § 125 odst. 1 tr. ř. došel soud k závěru, že k nápravě obžalovaného postačí uložení peněžitého trestu ve výměře 80 denních sazeb po 1.000 Kč, celkem ve výměře 80.000 Kč, neboť tento druh trestu v té výměře, v jaké byl uložen, je přiměřený. Dále soud došel k závěru, že k nápravě obžalovaného je nutné uložit i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu znalecké činnosti v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady motorových vozidel, strojírenství všeobecně se specializací opravárenství a technický stav motorových vozidel, doprava silniční městská se specializací pro technické posudky o příčinách dopravních nehod v trvání 2 roků, neboť obžalovaný spáchal přečin v souvislosti s touto znaleckou činností.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do 8-mi dnů ode dne doručení odvolání, k Okresnímu soudu v Třebíči, ve trojím vyhotovení. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246/1,2 tr.ř.).

Z obsahu odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či v neprospěch obžalovaného (§ 249/1,2 tr.ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253/3 tr.ř.).

Právo podat odvolání nemá osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala.

Třebíč 24. března 2021

Mgr. Jaroslav Krátký v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Kampová.